

Ballade vo dr bluetige Spur

Am Afang gseht me Hüüffe blaue
Himu u Flüe u Sang,
und es Mugygeli spilt es Liedli,
wäret zimli lang
e Hüüffe Nämle dr Himu ufgraagge
u dert im Blaue verschwinde,
de gseht men e Stoubwulche zwüsche de Kaktüss,
aber no ganz wyt hinde.

U son es Frölein näbe mir
chräschlet scho mit em Schoggelapapyr.

De chunnt dä mit em grosse Huet,
u näben ihm dr anger,
de luege si lang mit schmalen Öiger
i'r Gäget umenanger,
u de verziet dr anger ds Muu,
u schliesslech seit er: "Hhm",
u dä im Huet, dä dräit dr Chopf
u git de zrügg: "Mhm".

U de ziesch afe mau e Schnuuf
u tänksch: hört äch das Gschnorr gly uuf!

De ryte si dervo in e Stadt
u trappen in e Peiz,
dert luege sen au so gschässig a
bis einé seit: "Wie geit's?
Suechsch öppe ds Teggsas Meri, he? "
da dräit dä im Huet sech um
u schiesst ihm e Tisch samt Gschir a Gring,
aber äbe, da machts pumm!

U ds Frölein näbedra rüeft "UUUU! "
u stungget Schoggela i ds Muu.

U dä im Huet het e grosse Pflaatsch
am Arm u dr anger i'r Bruscht,
da rüeft dr Boss vo denen i'r Beiz:
"Hesch öppe gäng no Gluscht,
mir, am Bladi Bill, die Frou
abzjagen? " aber da
polet's u cheibet's u chlepft's u tätscht's,
u da fat d'Pousen a.

U de steit men umenang
mit em Ysgrem i dr Hang.

Na'r Pouse stübt's no gäng, u me gseht,
wi dä mit em grosse Huet
mit Teggsas Meri hing uf em Ross
furtgaloppiert, u ds Bluet
das tropfet vo Meris Blätzen i Sang,
u d'Geier wäre parat,
u dr Himu drüber isch blau wie ufem ne
Ferieninserat.

Un em Frölein näbedra wird's schlächt,
je henu, es gscheht ihm rächt.

Aber di Bande vom Bladi Bill,
die finge die Spur vo Bluet,
si ryte dür d'Nacht u suechen u jage
dä mit em grosse Huet,
dä het, won er gnue het Vorsprung gha,
du ds Meri afe verbunge,
het aui Büchse gladen und isch ufen
es Högerli ueche gsprunge.

Aber ds Frölein näbedra
isst zfride wider Schoggela.

Grad ungedra hei die angere d Spur
verloren u stöh erschöpft,
u da het dä im grosse Huet
sen aui abegchlepft.
U au si tot, u dr Sang wird rot,
u Meri seit: "Momou,
du hesch da gäbig zämegruumt,"
un är seit: 'S tüecht mi ou."

U de geit me hei u isch froh,
dass es ömu doch no guet isch cho.